

בשעה שהכהן נושא את כפיו אסור להעם להסתכל בו, לפי שהשכינה שורה על ידיו, צריך העם לישוב ביראה ופחד, ולדעת שבאותה השעה עת רצון נמצאת בכל העולמות, ומתברכים עליונים ותחתונים, ולא נמצא דין בכלם למדנו אמר רבי יוסי בשעה שהכהן נושא את כפיו אסור להעם להסתכל בו, לפי שהשכינה שורה על ידיו, אמר רבי יצחק אם כן כיון שאין רואין אותה מה מזקת להם, שהרי כתוב (שמות ל"ג) כי לא יראני האדם וחי, בחייהם אינם רואים אבל במיתתם רואים, אמר ליה לפי שהשם הקדוש נרמז באצבעות ידיו צריכים האנשים להתירא מזה^[כד] ואף על פי שאינם רואים השכינה אין צריכים להסתכל בידי הכהנים, כדי שלא יהי' נמצא העם מחוץ אצל השכינה, למדנו שבאותה השעה שהכהן נושא את כפיו, צריך העם לישוב ביראה ופחד, ולדעת שבאותה השעה עת רצון נמצאת בכל העולמות, ומתברכים עליונים ותחתונים, ולא נמצא דין בכלם, והיא השעה שנתגלה הנעלם קדמון הקדמונים להאיר בהתפארת שנקרא פני קטנות, ונמצאת שלמות בכל, אמר רבי שמעון בתחלת ג' פסוקים האלה י י י, י"ברכך י"אר י"שא, כלן להראות אמונה השלמה, שיתברך פני קטנות מן הקדמון של הכל^[כה] ולפיכך יברכך ה', למעלה, וישמרך, כאן למטה, וכן כלן, ולמדנו לפני רבי שמעון כל מי שנצטער בחלום רע, יבוא בשעה שהכהנים נושאים כפיהם ויאמר, רבונו של עולם אני שלך וחלומתי שלך וכו', ולמה, לפי שבשעה זו נמצא רחמים בכל העולמות, ומי שמבקש תפלתו כשהוא בצער נהפך לו הדין לרחמים.

זוהר פרשת נשא (קמז ע"ב)

כל כהן שאינו אוהב לעם, או שהעם אינם אוהבים אותו, לא ישא את כפיו לברך לעם שכתוב "טוב עין הוא יבורך"

ושמו את שמי על בני ישראל וגו'. מה ושמו את שמי, אמר רבי יהודה יתקנו, כמו שכתוב ושמו אותם איש איש על עבודתו ואל משאו, לתקן בברכתם כתרי של ימין לימין, וכתרים של שמאל לשמאל כראוי, שיזהר לבל יטעו בהם לתקן הכל, כדי שיתברכו עליונים ותחתונים, ואם יעשו כך מה כתוב, ואני אברכם, למי לאותן כהנים, שכתוב ומברכך ברוך,

זיו הזוהר
 כד. כי עשר אצבעות הידים רמז על העשר ספירות, וה' של ימין חסדים, ה' של שמאל גבורות. **כה.** זה כתר עליון, ואפשר לפרש שהג' יודי"ן רמז לעשר ספירות של כתר עליון, עשר ספירות של כתר עליון, עשר ספירות של חכמה, ועשר ספירות של בינה, שהן כלן ישפיעו ברכות להתפארת שנקרא זעיר אנפין, וכידוע שבכל

וכתוב ואברכה מברכך, הם יברכו לעם ואני אברך אותם, ולפיכך כתוב ושמו, ולא כתוב יאמרו או יזכרו, למדנו כל כהן שאינו אהוב לעם לא ישא את כפיו, ומעשה היה בכהן אחד שונא שעמד ונשא את כפיו, וטרם שהשלים נעשה גל של עצמות, מה הטעם, לפי שלא בירך באהבה, ועמד אחר ונשא את כפיו ובירך ונתתקן יום ההוא, כל כהן שאינו אהוב לעם, או שהעם אינם אוהבים אותו, לא ישא את כפיו לברך לעם, שכתוב (משלי כ"ב) טוב עין הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא יבורך.

זוהר פרשת נשא (קמה ע"א -רועה הנאמן)

מצוה שיברך הכהן את העם בכל יום בזקופת האצבעות וכאשר הכהן נושא את כפיו שורה השכינה על אותן האצבעות

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל. מצוה זו שיברך הכהן את העם בכל יום בזקופת האצבעות, ולברך הברכה בכל יום, להמצא ברכות למעלה ולמטה, שהרי האצבעות עומדות בסוד עליון, חמש תוך חמש, חמש של ימין וחמש של שמאל, החמש של ימין משובחות יותר מאותן של שמאל, לפי שהימין יש לו שבח יותר על השמאל, ועל כן בהברכה שמברך הכהן את העם, צריך להגביה הימין על השמאל ולברך בעין טוב, וכאשר הכהן נושא את כפיו שורה השכינה על אותן האצבעות, שהרי הקב"ה מסכים עם הכהן באותן הברכות, וישראל מתברכים משני צדדים, מלמעלה ומלמטה, מלמעלה, שהשכינה שורה על אותן האצבעות, מלמטה, מה שהכהן מברך,

הדברים הנעשים למטה מעוררים ענינים כאלה למעלה, כדמיון זה בפריסת האצבעות של הכהן למטה מתעוררת השכינה לרדת ולשכון עלינו, ומעוררות עשר מדרגות אחרות למעלה להאר^[כז] והכל בזמן אחד

בוא וראה שהדברים הנעשים למטה מעוררים ענינים כאלה למעלה, כדמיון זה בפריסת האצבעות של הכהן למטה מתעוררת השכינה לרדת ולשכון עלינו, וכן כמה דברים יש בעולם שמעוררים ענין כזה למעלה, שהרי בהתעוררות שלמטה נתעורר כח למעלה, וזאת ביארנו בכמה מקומות, וזה הטעם של לולב, וזה הטעם של שופר, והרבה הם בדמיון זה, עשר אצבעות מעוררות השכינה שתשרה עליהן, ומעוררות עשר מדרגות אחרות למעלה להאר^[כז] והכל בזמן אחד,

אסור לו לאדם להגביה אצבעותיו זקופות על חנם, אלא בתפלה ובברכות ובשמו של הקב"ה

ועל כן אסור לו לאדם להגביה אצבעותיו זקופות על חנם, אלא בתפלה ובברכות ובשמו של הקב"ה, וזאת ביארו שהן התעוררת השם הקדוש וסוד האמונה, זקופת האצבעות

זיו הזוהר

ספירה נכללות עשר ספירות, והתפארת ישפיע
השפע לתתא, היינו להמלכות להשכינה הקדושה
ולבני ישראל, וכל זה נקרא מהימנותא שלימתא.
כז. היינו עשר הספירות שיש בהן ה' חסדים וה'
גבורות. כז. היינו עשר הספירות שיש בהן ה'
חסדים וה' גבורות.

מעוררת באותה הזקיפה שלהם עשרה שליטים כמו שביארו, והכהן צריך לברך בעין טוב בהסכמת השכינה כמו שנאמר, באותה שעה שהברכה הזאת יוצאת מפי הכהן, אותן ששים אותיות יוצאות ופורחות לרקיע^[כת] ומפקדות ששים שרים על כל אות ואות, וכלם מסכימים על כל אלה הברכות, מה הטעם של ס' אותיות בברכות האלה, לפי שישראל ס' רבוא הם, והסוד שס' רבוא מתקיימים תמיד בעולם, וכל אות ואות היא נגד רבוא אחת, שם הקדוש היוצא מזה עולה למעלה עד כסא ההוא שלמעלה^[כט] וכלן שכינה העליונה ושכינה התחתונה מסכימות לכהן באותן הברכות, וכן כל אותן ס' ממונים, ועל זה כתוב ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, שאז הקב"ה מברך את ישראל, ע"כ ר"מ.

זוהר תורה * דף היומי * זיו הזוהר

כח. היינו ס' אותיות הנמצאות בברכת כהנים. כט. היינו השם בן כ"ב אותיות הנ"ל.

